

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ

(α) Υδρογονοειδές άτομο ενός σταθερού ηλεκτρικού πεδίου

Αναφέρεται στο Σχήμα 1. ως βλ. 61

(Η Χαμιλιτωνιανή του συστήματος είναι

$$\hat{H} = -\frac{\hbar^2}{2m_1} \nabla_{(1)}^2 - \frac{\hbar^2}{2m_2} \nabla_{(2)}^2 - \frac{Ze^2}{r_{12}} + V_1(\vec{r}_1) + V_2(\vec{r}_2) \quad (1)$$

όπου $V_1(\vec{r}_1)$ είναι η δυναμική ενέργεια του αωματιδίου 1 στο επίπεδο \vec{r}_1 και $V_2(\vec{r}_2)$ η δυναμική ενέργεια του αωματιδίου 2 στο επίπεδο \vec{r}_2 . Συμφοιγουμε με \vec{E} το ηλεκτρικό πεδίο Η δύναμη η οποία δέχεται επί φορτισμένου αωματιδίου λόγω του πεδίου \vec{E} είναι τότε τα γινόμενα

$$\vec{F} = \vec{E}q = -\nabla V \quad (2)$$

όπου q το φορτίο (+ ή -). Με την προϋπόθεση ότι το πεδίο \vec{E} είναι σταθερό γίνεται τότε εύκολο να διαφορίσουμε (2)

$$V = -q\vec{E} \cdot \vec{r} + V(0) \quad (3)$$

(Η (3) είναι προφανώς διότι: Είναι η διαμόρφωση του πεδίου τα φορτία του προσώμου Z τότε από (2) γίνεται $\vec{E}q = \vec{E}q = -\nabla V \Rightarrow \vec{E}q = -\frac{\partial V}{\partial \vec{r}} \Rightarrow V = -qEz + V(0)$) Η ποσότητα $V(0)$ είναι σταθερά και όπως βρήκαμε ως γενικότατος μπορούμε να θέσουμε $V(0) = 0$. Άρα η (1) γίνεται:

$$\hat{H} = -\frac{\hbar^2}{2m_1} \nabla_{(1)}^2 - \frac{\hbar^2}{2m_2} \nabla_{(2)}^2 - \frac{Ze^2}{r_{12}} - Ze\vec{E} \cdot \vec{r}_1 + e\vec{E} \cdot \vec{r}_2 \quad (4)$$

e το φορτίο του ηλεκτρονίου, > 0 . Εάν τώρα ανήσουμε το

Τό πρόβλημα εἶναι "κίνησις εἰς αὐτοκέντρου", ὅμω. κίνησις τῶν μετασχηματισμῶν ἀντιστρέφει τὸ ὄραμα ἵσχυρῶς εἶναι σελ. 61 καὶ γὰρ εἶναι χαρμωδέστερον (13a) τὴν σελ. 64, ὅμω

$$\hat{H} = \hat{H}_T(\vec{r}) + \hat{H}_I(\vec{r}) \quad (5)$$

ὅπου

$$\hat{H}_T(\vec{r}) = -\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 + (1-\xi)e\vec{E} \cdot \vec{r} \quad (6)$$

"μεταστροφῶν", $m = m_1 + m_2$

$$\hat{H}_I(\vec{r}) = -\frac{\hbar^2}{2\mu} \nabla^2 - \frac{Ze^2}{r} + e \left\{ 1 + \frac{m_2}{m}(Z-1) \right\} \vec{E} \cdot \vec{r} \quad (7)$$

"συνωστῆς"

Ἀπὸ τῶν χαρμωδέστερων \hat{H}_T βεβαιώθηκε ὅτι τὸ λαμπρότερον (ἰσχυρῶς) ἀδρανικοῦ ὄραμο ἵσχυρῶς τὸ \vec{E} καὶ εἶναι ὅτι ὁποῖο ἀναφέρεται. ἵνα ἀδρανικο ὄραμο ἀδρανικοῦ, $\xi=1$, παρατηρήθηκε ὅτι ἡ κίνησις τῶν κέντρου βάρους εἶναι ἵσχυρῶς ἀπὸ τὴν παρουσία τῶν ἡλεκτρικῶν πεδίων, ἢ δὲ \hat{H}_I μετασχηματίζεται εἶναι

$$\hat{H}_I = -\frac{\hbar^2}{2\mu} \nabla^2 - \frac{e^2}{r} + e\vec{E} \cdot \vec{r} \quad (8)$$

Ἐπισημασθήσεται εἰς (8)

$$\hat{H}_I = \hat{H}_0 + \hat{H}^{(1)}, \quad \text{μὲ } \hat{H}^{(1)} = e\vec{E} \cdot \vec{r} = e|\vec{E}|z \quad (9)$$

Ἐν συνεπείᾳ τῆς ὅτι ἡ διεύθυνσις τῶν πεδίων \vec{E} καθορίζεται εἰς τὴν κατεύθυνσιν z. Προφανῶς ἡ \hat{H}_0 καθορίζει τὸ ἀδρανικοῦ πεδίου τὸ ὅτι \vec{E} εἶναι τὸ ὄραμο τῶν ἀδρανικοῦ διπλῶν ἡλεκτρικῶν πεδίων. Σὲ πηκτὴς ἐλαφίστης ἀντιστρέφει

$$\hat{H}^{(1)} = e|\vec{E}|z = e|\vec{E}|r \cos\theta \quad (10)$$

Θυμάμετε την διάφορα τριώνος επίθεσης, $E_0^{(1)}$ ως θέρμη-
δος καταστάσεως

$$E_0^{(1)} = \langle \Phi_0^{(0)} | \hat{H}^{(1)} | \Phi_0^{(0)} \rangle = e|\dot{E}| \langle \Phi_0^{(0)} | r \cos\theta | \Phi_0^{(0)} \rangle = 0$$

Άρα πρέπει να παραστήσουμε την $E_0^{(2)}$ εν θέρμη να διαγρά-
σουμε την ενέργεια. Σύμφωνα με την ε.σ. (40) εν ε. 217
απαιτείται η $\Phi_0^{(1)}$, δηλ. πρέπει να γίνει *

$$\begin{aligned} (\hat{H}_0 - E_0^{(0)}) \Phi_0^{(1)} &= -\hat{H}^{(1)} \Phi_0^{(0)} + \sum_{l_0} E_{l_0}^{(1)} \Phi_{l_0}^{(0)} \\ \text{ή} \\ (\hat{H}_0 - E_0^{(0)}) \Phi_0^{(1)} &= -\hat{H}^{(1)} \Phi_0^{(0)} \end{aligned} \quad (41)$$

Η (41) απβάνει να γίνει απβάνει, δηλ. διν απβάνει να
εφαρμόσουμε την μέθοδο Rayleigh-Schrödinger η οποία είναι λι-
γο πολύπλοκη και παραδίδουμε εν' εθέρμη το αποτέλεσμα

$$\Phi_0^{(1)} = -\sqrt{\frac{4a}{3}} \frac{|\dot{E}|}{e} \xi \left(1 + \frac{\xi}{2}\right) e^{-\xi} Y_{10}(\theta, \varphi) \quad (12)$$

όπου $\xi = r/a$, $a = \frac{\hbar^2}{\mu e^2}$ και $Y_{00}(\theta, \varphi)$ οι σφαιρικές
σφαιρικές $l=0$, $m=0$. Άρα σύμφωνα με την ε.σ. (40)
εν παραγωγώνον κέρματιού

$$E_0^{(2)} = \langle \Phi_0^{(0)} | \hat{H}^{(2)} | \Phi_0^{(1)} \rangle$$

$$= -\sqrt{\frac{4a}{3}} \frac{|\dot{E}|}{e} \langle \xi \left(1 + \frac{\xi}{2}\right) e^{-\xi} Y_{10} | e|\dot{E}| a \xi \cos\theta | \frac{1}{\sqrt{\pi a^3}} e^{-\xi} \rangle$$

$$= -\sqrt{\frac{4a}{3\pi}} |\dot{E}|^2 \sqrt{\frac{3}{4\pi}} \langle \xi \left(1 + \frac{\xi}{2}\right) e^{-\xi} \cos\theta | \xi \cos\theta | e^{-\xi} \rangle, \text{ ή}$$

$$E_0^{(2)} = \frac{|\vec{E}|^2}{\pi} a^3 \int_0^{\pi/2} d\theta \int_{-\pi/2}^{\pi/2} d\phi \int_{-\pi/2}^{\pi/2} d\psi \cos^2 \theta, \quad \vec{E}$$

$$E_0^{(2)} = -\frac{q}{4} a^3 |\vec{E}|^2 \quad (13)$$

Παρατηρούμε λοιπόν ότι $E_0^{(2)} < 0$ όπως πρέπει.
 Τώρα αν E_0 τα άτομα του υλικού είναι αδρανείς ηλεκτρικά φορτίου ενέργειας $|\vec{E}| = E$ ως προς διόρθωση 2ης τάξης είναι

$$E_0 = E_0^{(0)} + \sum_{k \neq 0} E_0^{(k)} + E_0^{(2)} = -\frac{e^2}{2a} - \frac{q}{4} a^3 |\vec{E}|^2 \quad (14)$$

Η προσαρμογή α ατομικής (κρούσης προς πρόωση) δίνεται ως η δεύτερη παράγωγος ως ενέργειας ως προς το μήκος του ελαστικού πλαισίου, εδώ το οποίο $|\vec{E}| = E$,
 ήτοι

$$q = -\frac{\partial^2 E_0}{\partial E^2} = \frac{q}{2} a^3 \quad (15)$$

Η σχέση (15) μας δίνει ότι η α είναι αντίθετη του $\frac{\partial^2 E_0}{\partial E^2}$ του ατομικού ("ηλεκτρονικού" όγκου) και το οποίο επιβεβαιώνεται από τις μετρήσεις.

Προσέχουμε και την πρώτη τάξη ενέργειας διαταραχής, $E_0^{(1)}$. Σύμφωνα με την (53), 6.220 έχουμε

$$E_p^{(1)} = \langle \Phi_p^{(1)} | (\hat{H}^{(1)} - E_0^{(1)}) | \Phi_0^{(1)} \rangle = \langle \Phi_0^{(1)} | \hat{H}^{(1)} | \Phi_0^{(1)} \rangle$$

Διότι $E_0^{(1)} = 0$. Η τελευταία σχέση της (12) γράφεται

232a

$$E_0^{(3)} = \left\langle -\sqrt{\frac{4q}{3}} \frac{E}{e} \xi \left(1 + \frac{\xi}{2}\right) e^{-\xi} \sqrt{\frac{3}{4\pi}} \cos\theta \left| e E \xi a \left| -\sqrt{\frac{4q}{3}} \frac{E}{e} \xi \left(1 + \frac{\xi}{2}\right) \right. \right. \right. \\ \left. \left. \left. \times e^{-\xi} \sqrt{\frac{3}{4\pi}} \cos\theta \right\rangle \right.$$

$$= \frac{4q}{3} \left(\frac{E}{e}\right)^2 \frac{3}{4\pi} e E a \int_0^\infty d\xi \xi^2 a^2 \xi^2 \left(1 + \frac{\xi}{2}\right)^2 e^{-2\xi} \int_{-\Omega}^{\Omega} d\Omega (0,6) \cos^2\theta$$

 \rightarrow
 \hbar

$$E_0^{(3)} = \frac{4}{3} \frac{q^5 E^3}{e} \cdot \left(\frac{5!}{2^6} + \frac{7!}{2^{10}} + \frac{6!}{2^7} \right) = \underline{\underline{16.563 \frac{q^5 E^3}{e}}} \quad (10)$$

 \rightarrow Aufg

$$E_0 = E_0^{(0)} + E_0^{(1)} + E_0^{(2)} + E_0^{(3)} = -\frac{e^2}{2a} - \frac{9}{4} a^3 |\vec{E}|^2 + 16.563 \frac{q^5 |\vec{E}|^3}{e}$$